

[Per Stig Møller]

43.000 er slemt nok i sig selv, for bag hvert tal gemmer sig et ulykkesramt og skadet menneske, men er Erhvervs-Bladets oplysninger korrekte, viser de jo, at arbejdsmarkedets parter har held med deres indsats, og at vi bevæger os solidt i den rigtige retning, og så sætter det unægtelig ministerens afsluttende ønske om nye incitamenter i et nyt lys.

Det andet tal synes heller ikke at være nagelfast. De 15.000 arbejdsbetingede lidelser bliver i samme avis ifølge Arbejdsskadestyrelsen til 4.500, fordi man her har fjernet de formodede arbejdsbetingede lidelser, som Arbejdstilsynet efter oplysningerne tæller med. Men over for Folketinget kan man nu kun operere med de konstaterede.

Jeg har her fra starten taget fat i problemet med disse tal, for det første for at få dem verificeret af ministeren, for det andet, ifald ministeren gør dette, for at få en forklaring på, hvorfor vi har fået forkerte tal, og for det tredje fordi vi selvfølgelig skal bygge på korrekte oplysninger, og dem ønsker jeg naturligvis at få frem fra debattens start. Ellers kan vi ikke undgå hovsapolitik, og dertil er området og omkostningerne for alvorlige.

Når vi nu er ved Arbejdstilsynet, forekommer det væsentligt, at dets arbejde sker prioriteret og hensigtsmæssigt. Vi finder ligesom ministeren, at det har betydning, at der er en almen forståelse for Arbejdstilsynets indsats og en fælles begejstring for det arbejdsmiljøforbedrende arbejde alle vegne, ellers bliver det ikke godt nok.

Men denne begejstring kølnes jo noget, når Arbejdstilsynet i et par tilfælde trænger ind på privat grund og herser med borgere, der står stille og roligt hos sig selv og nørkler med en tagrende. Det kan Arbejdstilsynet gøre ifølge loven. Men der må være rimelighed i alt, og Arbejdstilsynet må nok så meget opfatte sig selv som vejleder, vejleder af virksomhederne og af borgerne, det skal ikke opkaste sig til »Big Brother«. Dets forskrifter skal udformes i samarbejde med arbejdsmarkedets parter, sådan som loven foreskriver. Det skal ikke handle egenmægtigt.

Der er desværre eksempler på entreprenører, som i god tro byder på en opgave og får den for derefter at få besøg af Arbejdstilsynet, som stiller nogle nye krav, der ødelægger økonomien i projektet, og som virksomheden ikke

kunne have kendskab til, da den afgav tilbudet. Den slags undgår vi formentlig med det nye branchesamarbejde og de nye branchelider, der lægges op til, som skal udarbejdes systematisk i samarbejde med parterne, og det skal ske løbende.

Netop det løbende er en af de gode ting ved loven, der er dynamisk ved at fastslå, at vi skal have et arbejdsmiljø, der til enhver tid er i overensstemmelse med den tekniske og sociale udvikling. Den tekniske udvikling skal følges, og spillereglerne for den nye teknologiske indpasning i arbejdsmiljøet er et fælles anliggende. Derfor er fremsynet og fremadrettet forskning fortsat nyttig. Vi skal ikke frygte den nye teknologi, for kun ved hjælp af den kan vi sikre fremtidens eksport og dermed de danske arbejdspladser. Vi skal levere nye produktioner baseret på mere viden og mere teknologisk indhold. Det vil stille krav til omstilling, men også til nye arbejdsmiljøregler. Såvel de nye teknologier som de gamle produktionsformer skal begrænse det ensformige, gentagne, monotone arbejde, som arbejdsmarkedets parter selv har vedtaget en handlingsplan til imødegåelse af, og som vi i det seneste satsreguleringsforlig også har sat penge af til at imødegå.

Også den sociale udvikling stiller til stadighed nye krav. Hvad der bliver accepteret som en erhvervsrisiko i én tid, accepteres ikke i en anden, og her vil Folketinget, regeringen og arbejdsmarkedets parter løbende definere det socialt acceptable.

Den tekniske og sociale udvikling vil i fremtiden blive mere internationalt orienteret – ikke alene som følge af den nye verdenshandel, men også på grund af det snævre EU-samarbejde. Arbejdsmiljøåret i EU var jo en konservativ arbejdsministers initiativ, og Danmark har spillet en betydelig rolle i udformningen af en mere offensiv arbejdsmiljøpolitik i EU.

Som det fremgår af ministerens redegørelse, skaffede de borgerlige regeringer Danmark et forspring i EU og medvirkede kraftigt til at rykke EU op på et ganske højt niveau, skriver ministeren. Ja, på nogle områder er EU gået længere end os, mens vi på andre områder gerne vil have det længere frem. Sådan vil det selvfølgelig altid være i et internationalt forpligtende samarbejde.

Nu drejer det sig om, at regeringen sørger for, at det høje EU-niveau vitterligt også over-